

סג"מ סלוצקין אהוד יהודה

3773373

בן רבקה ואורי

נולד ב- כ"ב אדר א' תשכ"ה 24.2.1965

התגייס לצה"ל ב- 17.8.1983

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- א' טבת תשמ"ה 25.12.1984

בעת מילוי תפקידו.

סלוצקין אהוד (יהודה)

בן רבקה ואורי. נולד ביום כ"ב באדר א' תשכ"ה (24.2.1965) בחדרה, ונה גדל והתחנך. למד בבית הספר היסודי "צפיריים" וסיים את בית הספר התיכון בחדרה במגמה הריאלית פיסיקאלית הצטיין בלימודיו. בצעירותו השתייך אהוד לתנועת "הצופים" ועם חניכיה יצא לטיולים ולמחנות ברחבי הארץ. הוא היה ספורטאי מצטיין ושחקן מפתח בקטוצת הספורט של "מכבי" חדרה. הירבה לשחות הרים מסקולות ועגב לרוץ כדי לשמור על כושר גופני וגיווה נאה. לאהוד היו תחביבים נוספים: האזנה למוסיקה, קריאה, צפייה בסרטים ומחזות וטוילים בארץ. לאהוד היו חברים רבים, שנמשכו אליו בזכות חוש ההומור שבו ניתן, טוב ליבו אהבת האדם שלו ותכונותיו כמנהיג, הבית המה מחבריו, הבייליים והשיחות עמם נמשכו עד השעות הקטנות. אהוד גיט לצדיל במחצית חודש אוגוסט 1983, ולאחר השירות שובן, בשל פגיעה בצווארו, לחיל השלישות. לאחר מאמצים, הצליח אהוד להעלות את הפרופיל שלו, ולפי בקשתו הועבר לחטיבת "גולני". הוא נשלח לקורס קצינים, היה חניך מצטיין, ויועד להיות שליט בגיווה. הוא נשלח להשלמת חיילית, ובדרכו למקום הקורס, בעמודו בסרמפיאדה בצומת פצאל שבבקעת הירדן, פלט אהוד מחבריו סוור ששם קץ לחייו. אהוד נפל בעת מילוי תפקידו ביום א' בשבת תשמ"ה (25.12.1984), והוא בן 19 שנה. הוא הובא למנחת עולמים בחלקה הצבאית בבית הקברות בחדרה. לאחר נופלו הוענקה לו דרגת סגן משנה. השאיר הורים ואח - יואב. במכתב התנחומים למשפחה כתב מפקד בית הספר לקצינים בין השאר: "אהוד, לאחר שסיים קורס משיקי שלישות, שירת בגדוד חיל רגלים בלבנון למרות מגבלותיו הגופניות ובהתנדבות ראיווה לציון. חבריו לקורס מציינים אותך כחבר אשר היתה לו תמיד הנכונות לתת כתף, לסייע אם בעידוד ואם במעשה... ברמת הישגיו ובביצוע משלות שונות התבלט במיוחד והווה סמל לכל חניכי הקורס". בית-הספר התיכון בחדרה שבו למד מקיים מדי שנה תחרות ניווט על שמו של אהוד. היחידה להצנחת החייל נסעה עץ על שמו ב"ער המגינים".

לאחרונה תרמה משפחתו "חדר מוסיקה" בספריה העירונית החדשה בחדרה שתישא את שמו של אהוד. לאחיו יואב נולדו שתי בנות: יובל ושירה. ב- 15.10.2002 נולד ליואב בן שנקרא בשם יאיר-אהוד, כלומר הבן יאיר את שמו של אהוד. בשנת 2006 נולדה ליואב בת בשם עפרי.

"יהי זכרו ברוך"

מכתבים שכתבו משפחתו של אהוד בעת שירותו

26.8.43

לאחרי דקר שלי שלום)
תפנו בצמיחה למלון קר שלא יבלגו עוד, ועלינו על עקבותי במאמץ
עזין העיר. את רץ שפרו לנו מי אחת נמצא כעז במחנה טרונים פלוי
וכי אינם יודעים להיות חיל שמו חוחר, אני מקווה לשמוע ממך מרשים
על כך במהרה.

כפי שכבר אמר כתב לך, עזוב לנו ואנו חשים היטב בחסרוניך, אני
מניחה שעם הזמן נשתגל לבקוריך תקצובים במיוחד אם יעלה בידך לשלם
מידי פעם וברצונך לכתוב ולספר על מה שמרחש.

אני מקווה מאד שהאפונים - הפרטורים לא קשים מדי, מכל מקום ראה
את בריאותך בעניין ראשון במעלה ואם חחוש כי אינך יכול ואתה חש
כאב הקל ביותר בצואר, דווח על כך וגש לרוטא. זכור כי ~~הצב~~
הוא עניין זמני נאילו הבריאות התקינה היא לכל החיים. דע כי לעולם
לעולם בידך השליטה על מה שמרחש חמיד חמיד נתן לשנות, גם אם
תעניין א קשה לעיתים. אני מקווה כי הדברים לא נשמעים כהספת מוסר,
מן הסתם זו דרכה של אם החשה צורך לחרום מנסיונה לבנה, על כך
בודאי לא תתעסם עלי, לא כן?

אני קצרת רוח כדי לשמוע על חוויות העוברות עליך. ויש עמי צרור
של שאלות, אך נניח לכן עד לחופשה. אני שמחה כי המחנה נמצא
בקרבת מקום ולא יהיה מסוכן להגיע הביחה. כולנו נשמח אם תרצה
שנבקר אותך באחת השבחות. ומה אצלינו? יואב מגלה חריצות רכה בספות
החדר, הוא צבע, אח כולו והרכיב ארון נעליים, נדמה לי שגם הוא
חש בדידות בהעוררין, אם כי לא אמר דבר מפורש. אני משתדלת לשפר
את פנים הבית, בחכנית להחליף את המיטות שלכם ולסלק את מזרונני
הקיר, לרפד מחדש מספר רהיטים וכו', כמובן אבא מערים קשיים, אך
בסופו של דבר אני מקווה שהדברים יעשו ויחיה יפה יותר. אבא מתחיל
להתעסק בענייני ספגלוח, כדי לסייע לבחירתו של פרנקל לרשות העיר וסכתא
שחררה מבית החולים וחזרה לנחניה. היא מוסרת לך ד'ש.

די מוזר לשבח ולכתוב לך ארוכות, כעז אני נוכחה כי למעשה לא חיו
לנו הזדמנויות לשבח ולשוחח בעניינים באריכות, חמיד נמצאת עסוק
בדבר מה, ולא פעם חשתי שיש דברים רבים עליהם אפשר היה לשוחח
וחבל שלא מוזמן. אולי דווקא כעז, באמצעות מכחכים, נמלא מה שהחסרנו.

האם אתה רוצה שנשלח לך חבילה? אם כן מה אתה מעדיף?
אני מסיימת כעז בחקודה למגוש אותך בשבת או לפחותה לשמוע ממך בקרוב.
ד'ש מאבא ויואב.

אוחבה אותך

אמא

צר לי על שנעשת ואחך מרוחק למחנה. אך בודאי אחך מכין מרוב חסד כל כך לחודש השמירה. ששח חשבונות שחזרו מפרסומי גשנו בשל אותה סיבה בדיוק, הם משוט נרדפו ואיש לא שמר, וכעת שחררו עבודם כל כך הרבה מחבלים ורק אלוהים יודע כמה אנשים יהרגו בשל כך. אינני מתכוונת לחסיף לך מוסר, בודאי חסד עשה זאת, אך אני רוצה שחבין וחנסה לשקול אובייקטיבית את שקוליו של חסד, ואולי זה יעזור לך יותר לשאת בעונש, פרט לכך חסיד אפשרי לאמר שיכול היה להיות גרוע יותר וחנא יכל היה לתעניש אותך בצורה חסודה יותר. כקשר לענייני של רחוק לזמן בלתי מוגבל, הרי אפשר לבדוק את החקונן של צהל, ולבחון אם מותר לענוש ללא גבול, מפני שזה נראה לא הגיוני שהסד, על אף דרגותיו, יוכל למעול בצורה שרירותית. ואם אמנם זה נוגד את החקונן, מוטב שהשליש יזכיר לו זאת בדרך עדינה כסובן, ולא, חסיד אפשר לתגיש ערעור או חלונה לגורמים המתאימים בצהל. אנחנו ננסה להקל עד כמה שאפשר, נבוא לבקר, נצרך אלינו חברים בהם אחך מעוניין וכו'.

מוזמן לא כתבתי לך, אולי מפני שאינך מגיב את כמעט על הדברים ואני לא יודעת אם מה שנכתב מעניין אותך או לא. נסה גם אחך לכתוב, ובכלל צריך גם לקרא איזה ספרים, נשחלל להחליף עבורך ספרים בספריה ואני אשאל גם כמה ספרים מרמה. אם חסיד לא לקרא ולא לכתוב משך שלש שנים השכח את צורת האות הלילה. ! אינני יודעת מוע אני חוזרת, מורה, מסיפה ומזהירה, אבל הארסעים ~~האם החתונות~~ סביב מזעזעים ומפחידים, ומוטב לפחד ולהזהר מאשר להפגע. אחך מצוי הרבה בדרכים, ואני חוזרת ומבקשת שתעדיף לנסוע באוטובוס, בינתיים זה בטוח יותר מכל כלי רכב אחר, אני מסערת שגם אתם שמתם על שרשרת הרציחות וההקלמויות למיניהם ולא כדי להתגרות במזל. יש כנראה אנשים המעוניינים לעורר כהלה ופחד והם פוגעים בנערים בחיילות או באנשים מבוגרים וכחם גם בחיילים, אני יודעת שלא צריך להתערב לפניקה, אבל גם לא צריך לזלזל ומוטב להזהר. ראה בקשתין!

לפני כמה ימים דברתי עם ישראל, הוא נמצא בכית והוא מקודקע לנחות לשושה עד חמישה חודשים, רגלו בגבם ונראה שתבחזר די מדופרס, אולי כדאי בהזדמנות לבקר ולעודד את הבחור.

רו היה כאן ופטר מה שמטר ואבא ופלא אחר משאלותיך.

באוניברסיטה העומס נעשה רב יותר מיום ליום, בעקר בכל הכרוך בקריאה חוסר וכן גם בעבודה מעשית בשטח, טיול באנשים וכו'. דיחנן שאחיה הייבט משך כמה שבועות, לשהות באוניברסיטה מיום שני דצוף עד יום רביעי בערב, כך אם תזכור לנשות זאת, השתדל לצלצל גם ביום רביעי בערב כדי שגם אני ארכל לשמוע אחרך. אגב העומס רב, אך למרבה המזל מה שאני עושה מעניין אותי מאד, בעקר העבודה המעשית, כך שפרס לעייפות עיזית, אני מרוצה ונחנית ממה שאני עושה. אני מאד מקווה שבבוא היום, כשתחליט כמה לעסוק, זה יהיה עסוק מועיל ומעניין ומסנה עבודך, כי אין טוב מתחושה כזו כדי לשעה החושש ספוק ולעודד לעשיה נוספת. בעצם כלל לא חשוב מה עושים, החנאי שאותבים את המעשה ואם תוצאותיו ובעת אטלים בחקונה שלא הענש יותר והרחוק יותר במחירת, אודעת אותך אמא

לא שומעים ממך דבר, האם אתה לא יכל לס' לטן, או אולי לבחוב לעקמיםן סחי תבוא
 לתכשיר? חבית כעת ממש ריק, יואב נסע אחסול בעוקר לאחר התרגשות הרבה של אבא בעיקר
 כרגיל, הוא לא תדל יתלק ליואב חוראות מה לעשות ומה לא לעשות, פאילו הבחור
 נולד רק אמש, בשדה התעונת שבשנז אח' חמדורין, קול' חביב, שבשנז גם את יאר החברה.
 מסתבר כי יואב ופומר הם הצעירים ביותר, היחר הם בני 17, 18, ארבעים ושלשה
 בנים ובנות, אני בטוחה שיחננו מחטיול ואני מקווה שיחזרו בשלום.

היות נאי אפשר היה לטעם על מרפסת החצמית, לא היה טעם לחשאר בנפל לאחר שיואב עב
 אג בקורת תודכונת, מפני שלשם לא נוחנים לאנשים שאינם נוסעים לעלות, וכאילו פי
 שעיבר בקורת זו, מצוי כבר מחוץ למדינת ישראל, לכן הלכנו עם ששמה מרצמן לשוק
 השבועי שמתקיים כל יום ג' בלוד. אולי אתה מכיר את השוק הזה, הוא מתקיים בכל
 יום בשבוע בעיר אחרת, ביום חמישי למשל הוא מתקיים בבאר שבע. השוק צמוד להכיל
 מציאות, אבל אני לא התרשמתי מתדברתי שתיו שם. על כל מנים היה יום מאד חם, צא
 ותדוכבים היו מאד צפופים והרוכלים, "גילו את חשכניקה" הם לא הסתפקו בצעקות,
 אלא נעזרו ברמקולים, ואתה יכול לתאר לעצמך את המהומה. חזרתי משם עם כאב ראש
 תגון ואבא חזר עם תחתונים שכמוכן בקושי עולים עליו, בקצור זה היה סאאאאא
 מתיש.

מה אני מדברת, בטח אצלכם עוד יותר חם, ויש אבק ומטררטים אחכס, אני מקווה
 שגלך תעמוד בעומס, תשתדל לסמור עליה.

אג גילי היה מה אחסול ודרש לשלומך ושאל איך אתה מסתדר ואם אתה מרוצה. הוא כנראה
 עומד לצאת לאיזה שהיא סדרה הכרוכה גם כן בחום, זיע ואבק. אבא ספר לו מסעללותיו
 על שקיעת המכונת בדיונות וכו'. שמתי לב כי גם האנטנה של הרכב שכורה, מה יחיה
 לא רחוק היום ויטארו רק תגלגלים וההגה! ומה בקשר למה שדברנו פעם, שאדם צריך
 לבוא לסיחה מה מחכה לו מעבר לצעד הבא, (לא דברתי על הפינה הבאה). הפעם יכל
 היה להיות נזק ברכוש, אך מה שיותר מדאיג אותי הוא שלומך הפיזי ממש. אתה צריך
 לחשוב על הנושא, ושחשוב על זה ברצינות. זה בכלל לא עניין של אדם האותב לקחת
 סכון, אלא אלה חן מעולות של אדם החוקע את ראשו בקיר (או בלול, חיינו חך).
 יסעניין, אתה מאד עקבי בהתנהגות חזו, ולא חולף שבוע מבלי שמתרחש משהו. אולי
 חנסה לסרב את כיוון העקבות, ושלא יקרה כיום משך זמן רב? אני מעקשת לדבר
 על נושא זה מפני שהאדם היחיד היכול לשנות מה שהוא, זה אתה ותחפסד הנגרים הוא
 בראש ובראשונה שלך. שלא לדבר כי הנשק חספסי מפחית את מה שיכול היה להיות מושל
 למטרות אחרות, חלקן מיועדות גם לך.

חבל שלא הספקת להחליף מילה עם רונן, כל הגדוד נמצא באולגה לנופש השבוע וגם רונן שם. כשאני נזכרת ברונן, אני נזכרת בזכרונות הגידי לו שיחזיק ראש קטן!

אולי זה מה שאת צריך לעשות בכל השנים, פשוט להחזיק ראש קטן. אני מתסלת אם את חובתי באוניברסטה, ואני עומדת להשתחרר סוף סוף, אולי לשוב ולכתוב. דבר שלא עשיתי כבר כזמן כעה צריכה רק "ההשראה" אחת המזוג, לחול עלי ואז יכתב משור, אני זוכרת שמרופ' ניימן בזמנו הציע לי לכתוב בלש, הוא אא טען שספר כזה נמכר היטב, הוא אף ספר לי הוא עצמו בעזרת איזן אחת, חכרו מעין בלש, שלא פורסם כמובן על איזה שחוא פשע שנעשה, נחט איפוא? ובכן על מה יכל רופא לחשוב? לא נחשה? כמובן פשע בחור הנחות. מסוב אותם פשעים מופלמיכ שלא ניהן לדעת מי בצע. לא בקשתי ממנו לרדת לפרטים, כדי לא להכין אותו, יכול להיות שהיית מבלה מי בצע את הפשע, זה ודאי היה מביך אותו. נו, אולי לך יש רעיון? אחת הקודא בידיוניים ומערכונים, אולי יש לך רעיון של פשע מושלם, אחת נודע להציע רק מסברת, אני כבר אלביש אותה. כעת אני מכחה לחשובה סגך בחור! אולי יעלה בדעתך לכתוב הניחה!

אחת לא דברת ברצינות כשאמרת שלא תבוא כמה שבועות, איך אפשר? התרבלנו כבר שאתה בא כל שבוע, זה היה כאילו נשעת גם לחול'. איזה השוראה! אל דאגה צט אתה תסע, עם שק שינה ואולי עוד חבר, רק גמור את הצבא מהר ובשלום ואז....

זה הכל בינתיים, אני מקווה שבכל זאת תבוא בשבת, אחרת, לפחות אם משור מחברת בא הניחה שיעבור מה ונשלח לך כביסה נקיה וכמה ממתיקט. אם איש לא יבוא, אבקש מצבא לשלוח לך הבילה ביום ראשון.

דין אבא אבא מסר סוף סוף את חמכונית לחקון, ואני מקווה כי בשבת נקבל אותה שלמה ומתוקנת, ונא לשמור עליה!!!

זה הכל בינתיים, חרבה אחבה ונשיקות.

אמא.

כ"א/א' 25

אמה' 3 ה'קר שלום רב!

מה שלומך ואיך תקראות?
שלומי טוב.

רק לפני כמה זמן תפלתנו לקרן הקדש הדיור ת"כ
שאתה נמצא, וכך וז"ל אליך מכתבנו פגאמא
כוענו מתעצבים אליך מאד. כל יום אמנו מתלבט
עצבובי שלפניו חמק, ואמנו משתגע'ים עמית קדוה
קדוה'ים קשעה ע"פ קדוה ואע"פ, שמה בתקופת א"י
השלפון.

פתאום אמנו מרגישים שבצבא אלה ה"ת, תכוח פמ"ב
קב"ת. כשה"ת אמנו, כל הזמן הבלת ה"ב למא חקד'ים,
וה"ו תמון שלפניו אליך, ושמענו לך מוסיקה טובה
ומצושה מתקדושים שלך, ולע"פ, תכל שעה שקט.
אמנו מוחלים יותר את הפעולות הרבה שפיתו קב"ת
כמשך אלה ה"תה אמנו, מאשר את תסקט שכרע
שורר הבלת.

אמנו קיבלנו תמונת מוצאות מאד מהסים תקליטה,
וישנם כמה תמונות שכבאי אפרו לפצלם, ה"ת"ים
הצלחתי להשיג לך שרוך נעליים שחור ארוך קשה
ביסקיית הצ'ה"ו שלך. את הכוננות שנשארה על הקיר
הזכנו ויאה ואני קצת יותר ימנה כפי שיפיה מקום לאחן
שנתקע קדוד שלושה שקודות יואה צבד לקדו את
כל חפץ היצויק בצבד קרס הפ"ר. אמא מאד מוטלת
שבתבה כמה מליים או תלפן אלינו כאשר תבקר ותאפשר
לך. אמנו נותנס אוכל ע'צ'יקו כל יום בעדק ובצ'ה"ים.
אינה מחכה ~~ש~~ שתחזור תביתה ושתשחק איתה.
אני לא מצד את המצב הכספי שלך ומתי תבוא לחופשה,
ולכן אני מצ'ה קב"ה סק 500 שקל במזומן כפי שיפיה
לך מספיק כסף לדור כמה וי"ם עד שגא'ד לחופשה.

ברכות שלום חמה מאיתנו. שבת שלום
בנשיתות ובאצ'ושים ואפקה
אמא אמא
וואה וכל קד'י תח"ים שלנו.

**תמונות מקורס
קצינים**

**תמונות בעת
שירותו הצבאי**

4/2/24

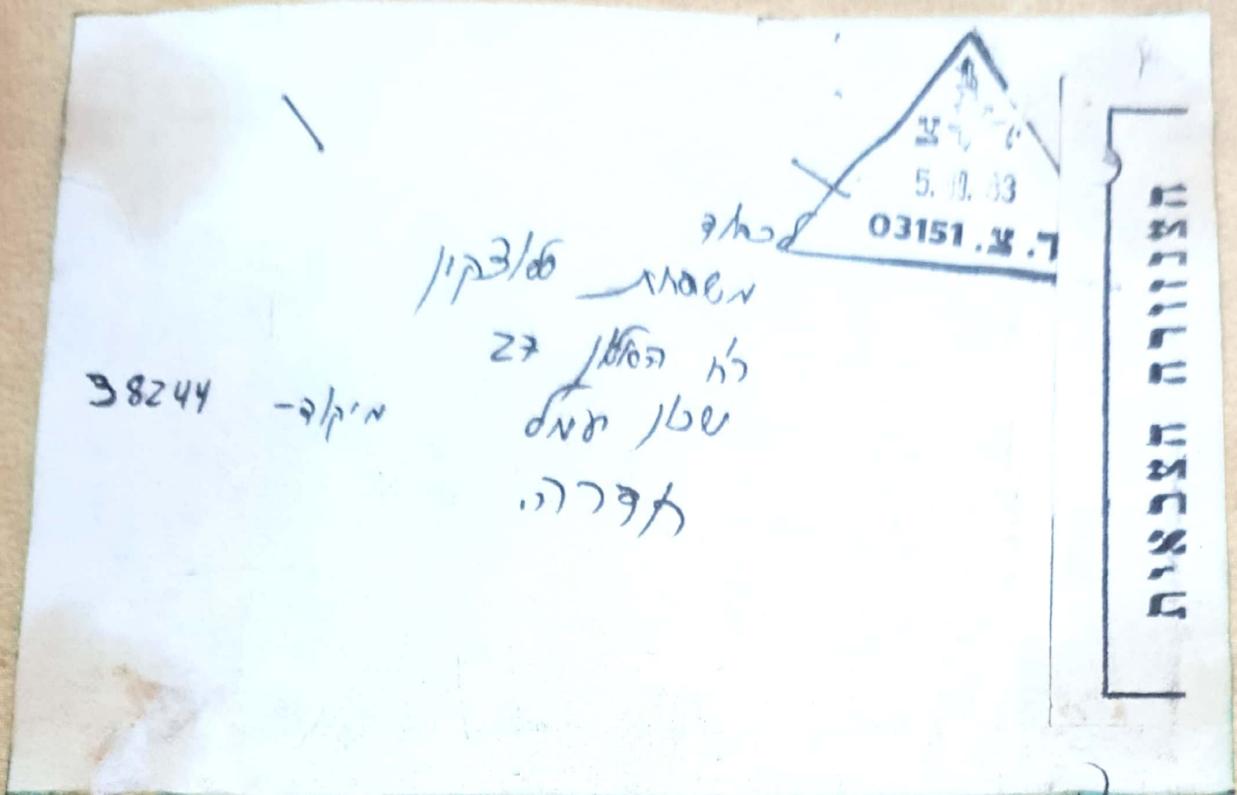
1. 20/10/2024

2. 20/10/2024

3. 20/10/2024

4. 20/10/2024

5. 20/10/2024

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקווה...

ת.נ.צ.ב.ה.

סלוצקין אהוד יהודה

1965-1984

אהוד סלוצקין ז"ל

נולד בחדרה ביום רביעי כ"ב אדר א' התשכ"ה (24.2.1965);
בנם הבכור של רבקה ואורי, אח ליואב.

למד בבית ספר עממי "צפרירים", סיים לימודיו בבית ספר תיכון חדרה
במגמה ריאלית פיזיקאלית. הצטיין בלימודיו, קיבל מילגת לימודים
על שמו של זלמן ברוקסון ז"ל.

אהוד היה גבה קומה (192 ס"מ), תמיר ויפה תואר, עיניו החומות
בהירות צוחקות תמיד. אהוד אהב סדר ונקיון, היה מלא חוכמת חיים,
שופע טוב לב והומור, בעל יוזמה ותושיה, מכבד את הבריות, דואג
לזולת, מקרין בטחון, סקרן, אהב הרפתקאות, אופטימי וחדור שמחת חיים.
אהב חברים, נופים טיולים, ים וספורט. היה בנבחרת הכדור סל של
אגודת "מכבי" חדרה עד לפציעתו בחולית הצוואר. התנדב למשמר האזרחי
בחדרה.

אהוד התגייס לצ.ה.ל. ב 17.8.1983 עבר טירונות כלל צהלית, נשלח
לקורס משקי שלישות והוצב לגדוד 51 בחטיבת גולני.
בהמלצת מפקדיו נשלח לקורס קצינים והיה לאחד הקצינים הצעירים ביותר
בצ.ה.ל. אהוד הוכרז כחניך מצטיין.

במסגרת ההשלמה החיילית נשלח ביום שלישי א' בטבת התשמ"ה (25.12.1984)
יחד עם עוד ארבעה צוערים למפקדת חטיבה במעלה אפרים שבבקעת הירדן.
בטרמפיאדה, בצומת פצאל, חברו פלט יריה מאקדח שהביא מביתו אשר
שם קץ לחייו של אהוד.

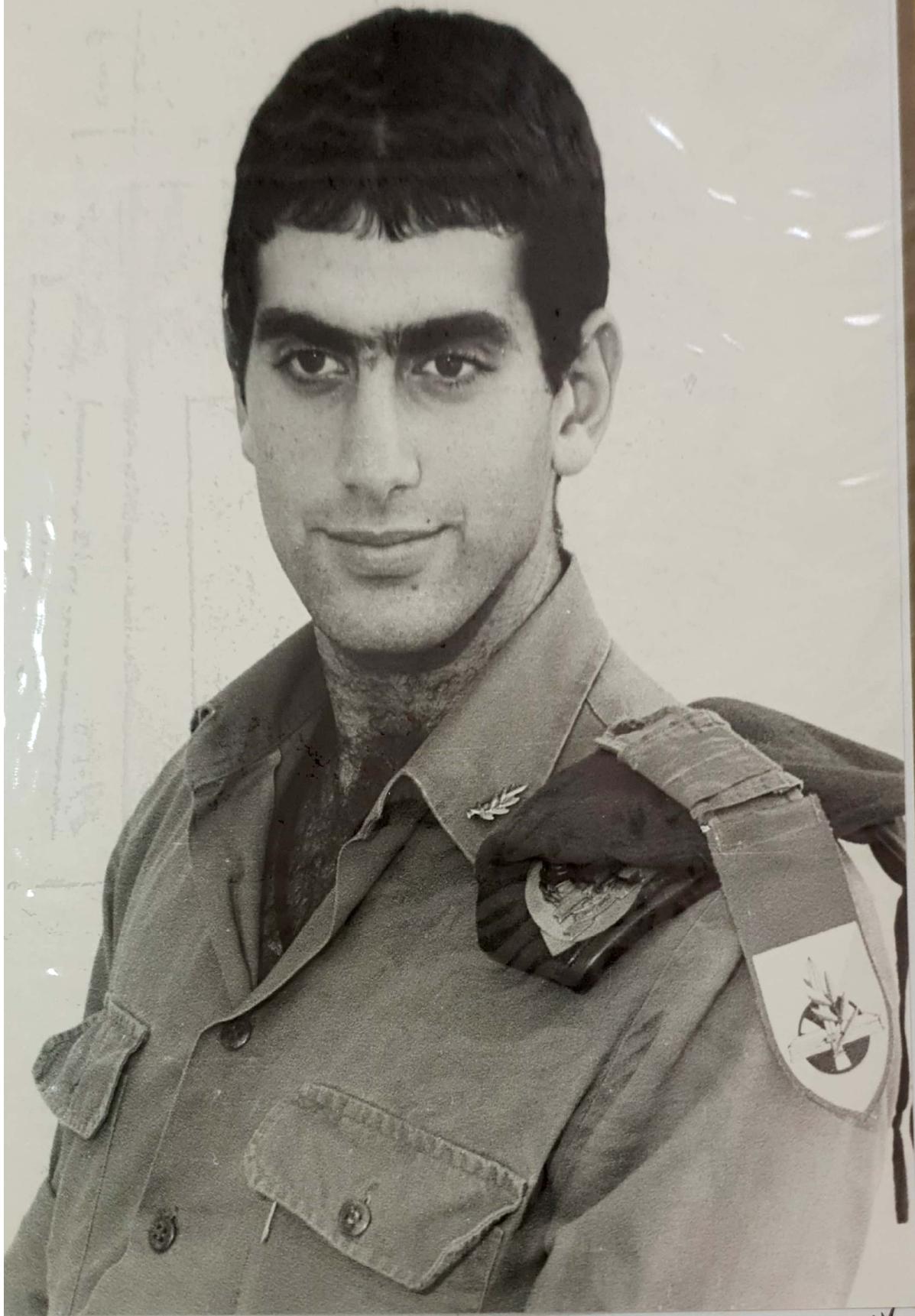
נפל: ביום שלישי א' בטבת התשמ"ה (25.12.1984).

הובא לקבורה בטקס צבאי מלא בחדרה:

ביום רביעי ב' בטבת התשמ"ה (26.12.1984).

קווים לדמותו

"יהי זכרו ברוך"

סלוצקין אהוד ז"ל

303.85

איך אפשר להאמין שגאון נראה לך
אך דמותך העמומה, מואמת
השכיחיה שאתה בקר.
שגאון נראה לך אך החיוך השוקק, שגאון
נשגב לך גאון מופלא...
הלא רק אנחנו היינו לילך כגון.
יזנה מאושרת, אחר-כך בית ספר,
תיכון וצבא...
והפניה מצטמצמת לחיוך, לזמנה,
למשפט שגאון.
לכבוד שגאון בקד. אמא...
לצדק להאמין שאים איננו...

כותבים לזכרו של אהוד ז"ל

25 . 12 . 1984

אהוד בני, יקירי שלי, ילדי האהוב,

מי יתן מותי תחת יך.

ארור היום, ארורה השעה

ארור החודש וארורה השנה,

ארורים השמים וארורה הארץ,

ארורים ממשי המסורה

וארור מכל ארור, הבחור שירה.

הבאז הוא צחוק
 אתה לבית
 וניצח עוד צחוק
 העמיד צפתי.

הכל נצטו
 מפסק לרעום
 על גב צעיר
 הפסק לפעום.

אז עוררם לדם
 ומרימים הדגל
 והלכ נצבט
 מכאז וסגל.

על אדם צעיר
 שאה לישו חטפו
 זדים
 את גופו קטפו.

דמאת טריה מול ציני
 צדין יבולה לפאת צידי
 צני
 לחוש את

נשמתי
 התמה
 התי
 החושפת.

להפסיד נשתי קטן
 להפסיד רגע איתם
 האנשים שאהבת
 להיות איתם.

20/1/05

ס' 3181
ל"ח הכרזת 43 א' צ"ה 13
חברה 38421

ש"ס
מוציאון ג'טני
צומת ג'טני
ג'טני תחתון

הנצוין: סג' סלובקין אהוד ז"ל
תוספת עתיק הנצחה

א.ג.נ.

המסאות 20 שנה לעלייתו של הנו ההכור אהוד ז"ל
אחיו מקי"מ קונצרט לכבוד, הספריה
העירונית החפשה של עי"ת חזרה ששם ג'טני ק"מ
חצר מוס'קה עם שמו של אהוד הכואב למעלה
מ- 1000 ציורים שהשאיר + 6 עמדות מחסה
עם אוצרות עזרה ושהאזנה של מוס'קה וקונצרט'ס
+ ספרי תווים ע'י'מוז מוס'קה ותווים שונים
עלילת כל שיר שאפשר להשאיר מהספריה
המוזיקלית

אבקשם להכניס למאגוז הנוסף עם שמו של
אהוד ז"ל את המצבה וההזמנה המצבה ז"ל
המצ"מ את חצר המוס'קה עם שמו של אהוד ז"ל
כמו כן נא לפרסם את הכתובת ה"ל המפרט את
הפעילות בחצר המוס'קה.
אודה לכם מאד תאשרו הכנה קבלת החומר המצבה
והטיפול לבוצע עם יצכם
המוזיקה והכבוד רב

א.ג.נ.

העמותה לתרבות, נוער, ספורט ומרכזים קהילתיים
רשת ספריות עירונית חדרה
הספריה למוסיקה ע"ש אהוד סלוצקין

הזמנה

קונצרט של מקהלת הילדים "העפרוני"

לזכר אהוד סלוצקין ז"ל

המנצחת - אסתי הר-גיתי
פסנתרנית - ז'אנה ושדי

בתוכנית - רפרטואר מגוון מהספרות הבינלאומית והישראלית

יום רביעי 26.1.05
בשעה 18:30
בספריה העירונית המרכזית
רח' הנשיא 44 טל. 0841285